

XVII. *Subiectum* autem hic, ut alias, duplex contemplan-
dum est: *Quod* & *Quo*, sive ut alias loquuntur, *subiectum De-*
nominatiōis & *Inhabitiōis*. *Illud*, suppositum denotat, quod in
casu recto, gustare aut prægustare beatitudinem, denomina-
tur. *Hoc*, partem eam aut facultatem, (unam aut plures) impor-
tat, secundum quam, (aut quas) homo qui gustat, gustare bea-
titudinem deprehenditur.

XVIII. Sunt ergo *Subiectum Quod* prægustus beatitudi-
nis. Homines vere Fideles, Renati seu Conversi & Justificati;
quemadmodum Paulus eos, *qui sunt in Christo Jesu*, (sunt autem
per fidem in Christum, neque aliter in eo possunt,) *qui non*
juxta carnem ambulant, sed juxta spiritum; Rom. VIII, 1. *primitias*
Spiritus habere, & spe salvatos esse, pronunciat. Ibid. v. 23. & 24.
Et rursus in Ep. ad Ebr. Cap. VI, 4. 5. de his *qui pœnitentiam ege-*
runt ab operibus mortuis, & fidem habent in Deum (v. 1.) quique
illuminati sunt spiritualiter, affirmat Apostolus, quod *gustave-*
rint, sicut donum cœlestē & bonum Dei verbum, ita quoque *virtu-*
tes futuri seculi. Certum autem ex adverso est, eos, qui *anima-*
les sunt, spiritum non habentes, (quales Judas describit vers. 19.)
adeo alienos esse a prægustu beatitudinis, ut vel aperte eum pro-
ludo aut joco habeant; vel si maxime *μὲν φῶς* seu *formam* quan-
dam *pietatis*, ac spiritualis vitæ habeant, *vim* tamen ejus inter-
nam negent aut non experiantur: juxta illud II. Tim. III, 5.

XIX. Cæterum *Reformati* quidam hic nobis occurrunt,
subiectum prægustus beatitudinis nimium coarctantes, & ad
electorum, seu immutabili decreto Dei salvandorum cœtum uni-
ce referentes ac restringentes: quos Nostri ex hoc ipso loco
Ebr. VI, 4. erroris facile convincunt: scilicet, quod manifeste
illic docetur, fieri posse, & aliquando solere, ut hi ipsi, *qui*
virtutes futuri seculi gustarunt, denuo prolabantur, atque ab integro
crucifigant sibi metipsis Filium Dei, & ludibrio exponant, nunquam re-
novandi ad pœnitentiam, reprobi potius ac maledictioni obnoxii: vers.
6. & 8. Unde recte colligitur, etiam, fideles *ἔτι πιστοὶ καί γε*, dum
adhuc fideles sunt, capaces esse prægustus vitæ æternæ: etsi,
quia postea in peccata contra conscientiam, & abnegationem
verita-

verita-